

Funderingar om 2021

Så har vi åter ett nytt år liggande framför oss, som en bok med många blanka sidor att fylla med innehåll. Ända sedan jag var mycket sjuk för tjugofem år sedan har jag alltid tyckt att det känts lite olustigt när jag köpt eller gjort en almanacka för det nya året. Kommer jag att få anledning att använda den fullt ut?

Det är underligt med datum. Min far, som fick leva 26 år som änkeman, klarade ensamheten bra, men han tyckte aldrig om att vara ensam på nyårsafton. Genom ödets ironi gick han bort 1998, 89 år gammal, just på själva nyårsafton. Och av alla årets dagar så gick min svärfar bort på den dag då hans hustru skulle ha fyllt åttio år.

Jag, min make och vår dotter har födelsedagar som infaller på samma veckodag såvida det inte är skottår.

Nu har hela världen hankat sig fram ett helt år med Coronan som ständig följeslagare. Den har satt spår på alla tänkbara sätt, förändrat livsbetingelserna för oss alla. Onödigt många har dött i vårt land och många har drabbats av sorg. Andra har fått långtgående men av sjukdomen. Många kämpar just nu med att återhämta sig.

Andra tränar på att få tillbaka lukt- och smakens sinnen. Arbetstillfällena har försvunnit. Oändligt många har fått ekonomiska problem. Ovissheten vi känner inför framtiden berör oss alla. Det där lilla hoppet flämtar förtvivlat och försöker 'få luft att leva' likt en svårt sjuk Covid-19-patient.

Hoppet måste vi ha kvar. Utan det har vi sämre chanser att klara det vi har att tampas med. Vi måste "hacka oss fram på hörntänderna" som min dotter säger.

Det är inte det att vi ska 'gilla läget', men vi är tvungna att rätta oss efter omständigheterna och jobba mot viruset

i stället för att bjuda in det. Sent omsider har de styrande förstått att de måste ha lagliga medel för att kunna utfärda de skarpa direktiv som behövs. Folk begriper tydligen inte på egen hand hur de ska bete sig för att smittan ska kunna 'inringas' och tas kål på. De måste ledas och förmanas som ansvarslösa småbarn.

”Snart kommer de första, krispiga tulpanerna ...

Varje dag är det nu ljuset litet längre. Om möjligt, gå ut och få del av dagsljus och frisk luft. Håll kontakt med ditt sociala nätverk. De som har tränat med Sofia Åhman på mornarna kommer att kunna göra det även nu 2021 enligt SVT. Snart kommer de första, krispiga tulpanerna och ger en föraning om vår. Rätt vad det är sätter talgoxarna igång och filar från något träd i närheten. Kanske kommer det snö, kanske inte. Vi anpassar oss efter omständigheterna och försöker låta bli att älta allt som inte blev och allt som inte blir precis som vanligt. Det där ältandet som vissa håller på med är skittråkigt att lyssna på. Det är inte konstruktivt och gör inte saken ett dugg bättre.

Nu före jul har jag tittat på reprisprogrammet 'Jul på centralen' några gånger. Nästan rörande. Alla dessa människor (förmodligen många vana körsångare) som står tätt tillsammans mitt i kvällsrusningen på Stockholms Central och sjunger av hjärtans lust. Så underbart. Så ska vi ha det igen. Det går om vi hjälps åt.

*Inger Klintberg Danielsson
3 januari 2021*

